

1978

N

13

[142]

N42-136

V I R O
ILLVSTRI ET EXCELLENTISSIMO,
SAMVELI
STRYKIO, ICTO,

POTENTISSIMI PORVSSORVM REGIS CONSILI-
ARIO INTIMO, EIVSDEM IN ACADEMIA FRIDERICIANA PRO-
FESSORI PRIMARIO, IVRIDICAEQVE FACVLTATIS PRAESIDI OR-
DINARIO LONGE MERITISSIMO, LONGEQVE
CELEBERRIMO,

IN QVO VNO PLVRES DEPLORANDI,
CVM IS A. D. X. CAL. SEXTIL. ANIMAM DEO REDDIDISSET,
CORPORIQVE POST OCTIDVVM IVSTAE PERSOLVERENTVR
EXSEQVIAE,

HOC QVALECVM QVE

GRATI MEMORISQVE BENEFICIORVM ANIMI

MONVMENTVM

POSVERVNT

ORPHANOTROPHEI CONVICTORES ET ALVumni

HALAE MAGDEBVRG. PRIDIE CALEND. SEXTIL. clb IdccX.
LITTERIS ORPHANOTROPHEI.

Kapsel 78 N 13 [154]

AK

Valiter, antiquo sublimis robore, quercus
Turbinè, vel crispo fulmine tacta cadit.
Sternitur illa alias omnes super ardua silvas,
Horribilique sono iam ruitura crepat.
Omne nemus circum reboat stridente tumultu :
Quassantur glandes arboreæque comæ.

Quadrupedante fugit strepitu genus omne ferarum :

Aëriique gregis pendula turba fremit.

Disilit & tellus, virgultaque strata fatiscunt;

Imaque sub vasta mole myrica tremit.

STRYKIVS haud aliter cadit : ingens gloria nostræ

Gentis, & Aönii portio prima chori.

Sternitur heu ! quondam illustris, similemque ruinam

Fundit, humo susus, præcipientemque trahit.

Adfligit varium, qua rumor deditur, orbem :

Adfligit patrii mœnia celsa soli.

Vrbs Salana gemit, vultus induta seniles :

Ictaque Castalidum turba nouena silet.

Pegasida refluis exarent moribus vnda :

Cernitur augustis purpura nulla locis.

Cum senibus pueri, cum virginibusque mariti

Hoc decus amissum clamque palamque dolent.

Quin tremulo circum squalet vicinia luctu :

Salaque turbatas lurida colat aquas.

Illic alma Themis, sua vulnera pectore voluens,

Sola diu querulas itque reditque vias.

Plangit inexplerum lacrymans, ac inter eundum

Tota est pullatos flens madefacta sinus.

Denique procumbit nimio confecta dolore,

Mentreque sollicitat sidera dura poli.

[Handwritten text in blue ink, possibly a date or library reference: 1813 N 13 [127]

Fru-

Eructat questus singulibus interruptos :
 Nec desiderijs sufficit vna suis.
 Eusebia huic partem luctus demtura propinquat,
 Et tales roseo reddit ab ore sonos :
 Rumpe parentales, soror optima, rumpe querelas.
 Pone modum lacrymis, mœsta virago, tuis.
 Ille tuus præful fat multos vixit in annos :
 Sat vixit famæ; fat sibi; fatque Deo.
 Spiritus hinc artus vegetante humore carentes
 Et matura neci corpora sponte fugit.
 Mitia fecundam sic matrem poma relinquunt,
 Deflua brumali frigore quando cadunt.
 Aureus arentem sic lychnum flos fugit ignis,
 Languidus exhausta pallade quando sitit.
 Felix illa dies, animum quæ sedibus altis
 Inferit, & condit putre cadaver humo.
 Ille triumphales ascendens protinus arces
 Cælica perpetuæ munera lucis habet.
 Inter & æternos cœtus, interque piorum
 Agmina, sublimi vertice ferta gerit.
 Rumpe parentales, soror optima, rumpe querelas.
 Adspice tristitiæ gaudia nata tuæ.
 Prima abiit nobis spes: at nunc altera floret;
 Quæ tibi, quæue mihi dulces leuamen adest.
 Filius, in nostris qui lauit largiter vndis,
 Sit saluus nobis in columisque diu.
 At tu, qui patrio nouus adderis incola cælo,
 Gaudia non homini concipienda cape.
 Nam non Tartariæ infuscant bene facta tenebræ;
 Nec Lethes ater mergit ad ima lacus.
 Prompta fuit dubijs semper tua copia rebus.
 Quos tua non miseros fouit amica manus ?
 Pæne fidem excedit meritorum summa Tuorum.
 Vel solos apices quis numerare queat ?
 Per terras ea fama vehet plaudentibus alis,
 Dum cælum stellas, dum mare voluet aquas.
 Dumque suburbani stabunt umbracula ludi,
 Et pupillares, hospita recta, Domus :
 Quisque tua adspiciet monimenta expressa viator ;
 Nominis hic radiat stella corusca tui.
 In caput ante suum labentur flumina retro,
 Gloria quam tanti sit peritura boni.

Cur-

Cuncta tenent nostræ genuini mentis alumni
 Pectore sub memori; teque valere iubent.
 Ipsa tenellorum te vox extrema salutat,
 Hippocrenæi turba minuta gregis.
 Salve, ait, æternumque vale! o diuine Parrone!
 O Hierosolymæ ciuis! haue atque vale!
 Rumpe parentales & tu, soror alma, querelas.
 Et tandem lacrymis pone virago, modum.
 Pone modum lacrymis, vultusque resûme priores:
 Nil amisisti; causa doloris abest.
 Qui meritis patriam; semet virtutibus; omnes
 Iure & amore; DEVM religione colit:
 Nil perdit moriens. nomen famamque clientes;
 Scriptorumque decus sæcula fera terunt;
 Ossa tegit tellus; virtutes possidet heres;
 Astra fouent animum. dic mihi, mors, quid habes?
 Rumpe parentales igitur, soror alma, querelas.
 Et tandem lacrymis pone, virago, modum.
 Dixit, & alternis sublata est leniter alis
 Eusebia, hæc cunctis spargere prona locis.

Barade T. H. Blatt!
Das ist ein

VIRO

ET EXCELLENTISSIMO,

AMVELI

YKIO, ICTO,

PORVSSORVM REGIS CONSILII
DEM IN ACADEMIA FRIDERICIANA PRO-
IVRIDICAEQVE FACVLTTATIS PRAESIDI OR-
LONGE MERITISSIMO, LONGEQVE
CELEBERRIMO,

NO PLVRES DEPLORANDI,

L. SEXTIL. ANIMAM DEO REDDIDISSET,
T OCTIDVVM IVSTAE PERSOLVERENTVR
EXSEQVIAE,

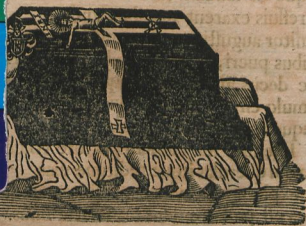
HOC QVALECVM QVE

ORISQVE BENEFICIORVM ANIMI

ONVMENTVM

POSVERVNT

OPHEI CONVICTORES ET ALVMI.

HALAE MAGDEBVRG. PRIDIE CALEND. SEXTIL. clj lcccX.
LITTERIS ORPHANOTROPHEI.

Kapsel 78 N 13 [154]

AK